

שבחה וקדושה

גליון מיוחד לקראת מעמד האדיר 'סיום משנה ברורה' - ה"י אדר תשפ"ג
 דקהילת חסידי ברסלב
 בנשיאות הגה"צ ר' יעקב מאיר שכטער שליט"א

יטע בהן ארה

השמחה ההכרחית בלימוד העמוד היומי

חודש אדר - איתה נגמ' ביצה (טו, ב) "ואמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר ברבי שמעון: הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה'. אי נמי: אדרא כשמה, כדאמרי אינשי: מאי אדרא - דקיימא לדרי דרי. תניא נמי הכי: שדה שיש בה אדר אינה נגזלת, ואינה נחמסת, ופירותיה משתמרין", ע"ב.

בתוכנו את גודל שמחתנו על זכייתנו, והחזקים יעוררו להיתקפא חלשין, נשתתף כולנו במעמד האדיר שיתקיים ברצו"ה במוצאי שבת כי תשא, וכל החודש כולו נטע בו אדר, הן בשמחת המצוה, והן בהצטרפותנו מחדש בחודש אדר, לטעת אותו, כאשר בעוד 7 שנים בחודש אדר עם הגמר נוכל לחזור שוב ונאמר, עדיין עושין אותו בשמחה.

קריאתו של רבינו הק' רביה"ק שהתבטא כך ואמר שהיה רוצה מאד, שיהיה "חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד כך וכך בכל יום - ולא יעבור" (שיה"ר"ן טו). מהדהדת ומעוררת לאלו שלא זכו להצטרף לגליון של מלך, והבטחה נוראה בצידה, "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעבירות ח"ו... הכח של התורה גדול כל כך - עד שיכולה להוציא אותם מן העבירות שרגילים בהם ח"ו. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק, ללמוד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה, על ידי התורה. כי כח התורה גדול מאד", בפרט בימים אלו אשר כולנו בזעקתנו 'הצילני מקליפת המן ועמלק' נקבע עצמנו ללימוד נורא זה ובעז"ה ניצל מרשתת ונזכה לקדושת מרדכי ואסתר.

הנה ימים באים, שמחה גדולה ועצומה אופפת את כולנו, וכי קלה היא בעיניכם שזכינו וב"ה אנו מסיימים את ששת סדרי המשנה ברורה בלימוד יומי ובדיבוק חברים בל יתואר?! כבר מעתה מתכוננים בהרגש רב ליום הגדול מוצ"ש פר' כי תשא למעמד הסיום הגדול וההתחלה מחדש, שישו ושמחו בשמחת התורה, בל יפקד מקום איש!

א פריילאכן שבת
 הנהלת המוסדות

שגזלו האברכים מזמנם היקר לשנן ולזכור ולהיבחן? מה יתן לנו כח להמשיך ולעשות זאת לעוד מחזור שלם?

התשובה לכך היא פשוטה: תניא רשב"ג אומר כל מצוה שקיבלו עליהם בשמחה.. דכתיב (תהלים קיט) "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב", עדיין עושין אותה בשמחה, הוי אומר שסוד ההצלחה והקיום ללימודנו הוא בעבודת השמחה שזמנה בימים אלו, "משנכנס אדר מרבים בשמחה" בשמח"ה ר"ת הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, וממילא יתקיימו נכסיו.

ועבודה זו אינה רק ענין שביכולתנו לבחור אם לקיימה אם לאו, אלא חובתנו היא, כמו שכתב הרמב"ם (הלכות לולב): "השמחה שישמח אדם בעשיית המצוות ובאהבת ה' שציווה בהן, עבודה גדולה היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו, שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב"

אף בגמרא נאמר (שבת ל) שהמדרגות הרוחניות הגבוהות ביותר קשורות דווקא בשמחה: **ושבחת אני את השמחה** (קהלת ח) **זו שמחה של מצוה**, ולשמחה מה זו עושה (שם ב) **זו שמחה שאינה של מצוה**. ללמדך שאין שכינה שורה לא מתוך עצלות ולא מתוך עצבות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך שמחה של מצוה, שנאמר (מלכים ב' טו, א) "ועתה קחו לי מגן, והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה'". אמר רב יהודה (שבת לא): **"וכן לדבר הלכה"**.

הרי לנו שלדבר הלכה מוכרחים אנו למידת השמחה ועבודתה, ננסה כבר מימים אלו להגדיל

וקול התור נשמע בארצנו, אנו בהנהלת המוסדות מסכמים בסיפוק את התקופה הנפלאה של שבע שנים תמימות בהם שקדו אברכי ובחורי קהילתנו על לימודם בעמוד היומי בספר משנה ברורה, וקצרו את שזרעו במבחנים שבועיים שסיכמו את כל לימודם, כהיום - ניתן לומר שהלימוד המשותף איחד ואיגד את כולנו לקיום צווי רביה"ק ללימוד הלכה בכל יום, יודע זאת כל אחד כי אילולא מפעל ההלכות שבכל יום שהוקם אז לא היינו עומדים כאן, אשרינו מה טוב חלקנו.

ננסה נא במילין זעירין להתייחס לגודל הימים, כאשר ההתחלה לפני שבע שנות שובע אלו היה בחודש אדר שנת תשע"ו, וגם הסיום כעת יוצא בחודש אדר, כך שנמצאו לחיכנו להמשיל על כך את מאמרם ז"ל 'הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, צריכים אנו לקחת עמנו את החודש אדר, הן זה של לפני שבע שנים, והן אותו שיבוא עלינו לחיים טובים ולשלו'.

כאשר ידועים דברי החיד"א ז"ל בספר כסא דוד (דרוש י לשבת זכור ד"ה ולהביא קעד ע"א) מסביר שמשמעות "נכסיו" הוא על הנכסים הרוחניים והם התורה והמצוות שלוקח לעולם הבא. כמו גם דברי החוזה' מלובלין זי"ע (דברי אמת פר' תרומה) במאמרם (ביצה טו): 'הרוצה שיתקיימו נכסיו, יטע בהן אדר', כי 'נכסיו' - הנשארים כקנין בידי האדם לנצח, הם מעשיו הטובים, דאילו 'כסף וזהב' אינם נכסים נצחיים שהרי 'לא במותו יקח הכל, לא ירד אחריו כבודו' (תהלים מט, יח).

אך כאן נשאלת שאלת המליון איך אנו יכולים להחזיק בכך? הרי מדובר באלפי אלפי שעות של יגיעה, של שעות יקרות של מנוחה וכד'

יש קונה עולמו ברבע שעה אחת!

סיפור אמיתי שישנה לכם
את הסתכלותכם על 'דקות
בודדות'

אונייה קטנה ועמוסה עגנה עם שחר
בחופי ארצות הברית. מהאונייה מיהרו
לרדת הנוסעים המרובים, שרידי חרב
ואודים מוצלים מגיא ההריגה באירופה
הבוערת. הם נמלטו לאמריקה הגדולה,
איש איש וצוררו הקטן, אותו הספיק
לארוז לפני שברח ונמלט...

בין היורדים מהאונייה, נמנה גם נער צעיר,
צנום ובודד, מושי'לה שמו שכל משפחתו
נותרה מאחור, נעקדה על קידוש ה'. רק
הוא ניצל והגיע הנה, ותרמילו הקטן בידו
שהכילה את כל רכושו בעת הזאת.

באין לו מכר וגואל, התגלגל ממקום
למקום, עד שנקלע לבית מדרש הומה
ששימש כשיבה לבחורים שנמלטו
מאירופה. זה המקום בו חשקה נפשו,
בו יוכל לעלות ולהתעלות בתורה באין
מפריע... מבוקר ועד ליל וגם אל תוך
שעות הלילה, לא הפסיק להגות בתורה,
ללומדה ולשננה. הוא הפך לבן תורה
אמיתי בכל מהותו ויישותו, כאשר כל
העולם הזה ממנו והלאה.

יש לו את המזוודה הקטנה עם כמה
פריטי לבוש, יש לו מזון מהישיבה, ויש
לו את הגמרא - והיא העיקר! בתוככי
תרמילו אותה צרר כשנמלט, הצליח
להכניס חולצה אחת, שהייתה למעשה
מחצית ממלתחת בגדיו. חולצה אחת
הוא לובש, חולצה נוספת מקופלת
בשקית. את היפה שבהן - הצניע לכבוד
שבת, ואילו את החולצה השנייה -
לבש בימי השבוע. כך התנהלה חלוקת
החולצות על מי מנוחות, כשיום השבת
זוכה לכבוד גדול - חולצה יפה ומכובדת,
לעומת חולצת ימי החול המתבלה
והולכת...

אלא שחלפו הימים ושתי החולצות הלכו
והתבלו. ראשונה בלטה חולצת ימי החול,
ומעט אחריה גם החולצה השבתית. עם
הזמן, החולצות הבלויות כבר איבדו את
שלימותן, חורים נפערו, תפרים נפרמו,

לבו ונחרש המלכה

מה בין לימוד עצמי
ללימוד המשותף לרבים?!

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

דבריו. רבינו הק' גילה [לקו"מ ח' תנינא] את
גדולת מעלת הקבוץ הק' אצל הצדיק שכל כמה
שנתוספים שכנים לקבוץ הק' אין החשבון רק
על עוד אחד שנוסף אלא שהאחד הלזה מכפיל
את כח הקדושה של הקבוץ בלי שעור וערך מה
שאין הפה יכול לדבר והמח לחשוב, וכח קדושה
זה הוא המכנס את כל הנדחים שנפלו מחוץ
לגבולי הקדושה ועי"ז זוכים לשוב בתשובה.

ומוהרנ"ת ז"ע מבאר, שענין זה נעשה בכל
נקודת קדושה שרבים מצטרפים אליה, ובפרט
כשנמנים לדבר מצוה
ועצה הנעשים בכח הצדיק,
בתוך דבריו הוא מבאר
כך: "בוא וראה גבורת ה'
שלא כמדת בשר ודם מדת
הקדוש ברוך הוא, כי אצל
האדם פשפא אצלו שכן
והוא מקניסו לביתו צר לו
המקום, אצל בקדושה כל מה
שנתוסף שכן להראש בית
על הקבוץ הקדוש, אדרבא,
כל מה שנתוסף שכן נתרבו
ונתוספו בתי התפלה יותר
ויותר כפלי כפלים הרבה
יותר מבתפלה וגם כל בית
ובית גדול יותר מבתפלה".

ולאחר שמרחיב בענין הסוד
הנ"ל שגילה רבינו הקדוש
בענין השכנים המתוספים
לקבוץ וכח כפלותם הוא
מסיים כדלהלן: "וימשם
תלמד נוראות ה' ונפלאותיו
עד אין חקר פמה וכמה
שעשועים ובגנינים נפלאים
נתוספים ונתרבים על ידי

שנתוסף שכן להקבוץ של ישראל הקדוש וכמה
וכמה צריכין לרוץ בכל פחו כהרץ עין לבתי
פניסיות ובתי מדרשות ולכל מקום שאומרים שם
דבר שבקדושה כדי שיזכה להיות שכן ולהצטרף
להקבוץ הקדוש של ישראל, כי על ידי שיתוסף

איה סופר ואיה שוקל שייטיב לבטא את
ההתרגשות המופלאה אותה חשים כל בני
קהילתנו לקראת הסיום האדיר של כל ששת
חלקי שולחן ערוך 'אורח חיים' עם 'משנה ברורה'
שזכינו ללמוד בשנים האחרונות. כמה עצום הוא
הרכוש, מה נשגב הוא האוצר האדיר, יותר מאלף
ושמונה מאות עמודי הלכה שנלמדו עד כה ע"י
בני קהילתנו הקדושה, עלינו ונתעלינו בלי גבול
בכח התורה בכלל, ובכח לימוד ההלכה בפרט,
ובפרטי פרטיות בקיום עצת הצדיק אשר הזהיר

וגילה לנו את כח לימוד
פסקי הלכות "שהם עיקר
תיקון חטא אדם הראשון
והם כלל כל התיקונים של
כל החטאים" (לקו"ה פסח
ד). אם בעלי לב אנו יש לנו
לפחות לומר אלף ושמונה
מאות פעמים תודה להשי"ת
על הזכייה המופלאה הזאת,
אשר בחר מכל העמים
והבדילנו מן התועים ונתן
לנו תורת אמת וקרבונו
לצדיקי אמת והודיענו
את כל הטוב הנפלא הזה,
אשרינו אשרינו אשרינו, און
טאקע פארט אשרינו.

עומדים אנו לקראת
ההתחלה החדשה של לימוד
שולחן ערוך 'אורח חיים',
שומה עלינו לשוב להתחדש
במתנה הנוראה והעצומה
הזאת ולקיים גם על כך את
ה'הדר קבלוה מאהבה' למען
נשכיל לשמור עליה כבבת
עין דבר יום ביומו חוק ולא
יעבור.

רבי נתן מרחיב בהלכותיו הק' [נזקי שכנים
ד-ח'] על נפלאות גדולת כח הנמנה לדבר מצוה
עם חבריו בכלל, ובפרט כאשר המדובר בכח
ועצת הצדיק, ונציע כאן פירוים קדושים מנועים

**הריווח העצום הוא
אין חקר, וההפסד
לעומת זה, גם כן
לא יוכל להמנות.
בעשרים רקות
ליום הוא נכלל
בתעצומות קודש
שאין רומה להם
בעולם, הן לגבי
עצמו והן לגבי
בלליות החזרת כל
העולם בתשובה.
נראה למתבונני!**

הן נראו יותר כמו נפה מחוררת... מה עושים עכשיו? הן הוא לא יעזוב את הגמרא בשביל חולצה! בהרהור נוסף עלתה במוחו הברקה, שהעלתה חיוך על שפתיו ושימחה את לבו. הוא יכול ללבוש את חליפתו, ואז החורים לא יהיו ניכרים! ממחשבה למעשה, מיהר ולבש את מעילו העליון, והחורים שבחולצה כבר לא נראו...

אלה שהפתרון הזה טוב וראוי לבית המדרש, בו בחורים רבים לבשו חליפות, אך בחדר האוכל שבישיבה, כשכל הבחורים לבושים בחולצות בלבד, (כמו שהיה נהוג שם) איך יוכל לרדת לחדר האוכל בחליפה ולהרגיש כה שונה ומוזר מכולם? שב הנער וחשב, ובמוחו עלתה הברקה נוספת, העולה על קודמתה. "הן לאחר התפילה, משתהים הבחורים ומתעכבים בבית המדרש עוד כמה דקות. בזמן הזה חדר האוכל ריק ושומם וניתן לאכול בו כשאישי אינו רואה כי אני לבוש במעיל העליון. זה הפתרון!".

למחרת, רגע אחרי הקדיש שלאחר "עלינו לשבח", נמלט מידוענו הבחור אל חדר האוכל, אכל בזריזות, בירך, ועלה לבית המדרש כשחבריו החלו יורדים. כך הצליח לאכול כשהוא לבוש במעיל העליון, ורבע שעה לפני תחילת הסדר - כבר היה בבית המדרש, אחרי ארוחת הבוקר, בעוד חבריו סועדים עדיין פה שחרית.

...

יש עכשיו רבע שעה פנויה, עד שיבוא החברותא, עד שהסדר יתחיל. כמה זמן? רבע שעה! "זה זמן יקר, אי אפשר לתת לו לחלוף בחוסר מעש", פסק לעצמו, ובנה סדר לימוד ייחודי. ברבע השעה הזו ילמד מדי יום לימוד שולחן ערוך, אשר ממילא אינה נלמדת בישיבה. הוא יציל את רבע השעה הזו לצורך נעלה - להספיק לימוד נוסף בסדר יומו. למשך כמה זמן? לרבע שעה!

עיניו נחו על השולחן ערוך הגדול הסמוכה, והוא החל ללמוד בה. מדי יום, רק רבע שעה. החל בהלכות השכמת הבוקר, המשיך להלכות ציצית וכו', חזר ושיינן. סיים כל הלכות תפילה, ועבר ללמוד הלכות ברכות. גם כאן, לא הרבה זמן, סדר יומו קפדני להפליא. רק את רבע השעה שהוא חוסך כתוצאה מהמהירות והחיפזון בארוחת הבוקר, רק את הזמן הזה הוא מקדיש ללימוד הלכה:

המשך בעמוד 15

וכנ"ל. כי אין ערה להעבודה שיעבד האדם בעצמו אפלו כל היום אם הוא חלוק מיראי ה' האמתיים לנקדה טובה אחת שעושה כשמצטרף ומתחבר לקבוצ היראים באמת, כי טוב לצדיק טוב לשכנו, כי כשמסתבר לקבוצ הפשרים והיראים הוא בבחינת תוספת שכן אליהם, שעל ידי זה מתרבה ומתגדל בית התפלה אלפי אלפים ורבי רבבות לאיו קץ".

אנו נמצאים בעת מצוקה נוראה ליהדות החרדית בארץ הקודש, נתקיימו בנו דברי נעים זמירות

ישראל (תהלים פג) על כחות הרע שילחמו בישראל: "כי הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד", החושך יכסה ארץ והלב רועד מפחד מה יולד יום, לעת כזאת אין לנו שיר רק התורה הזאת, ובפרט בעצה נוראה זו של לימוד הפוסקים, אשר רבי נתן דיבר בקדשו (לקוטי הלכות ברכת הפירות ה-יט) ברוב כח סגולתה, וזה לשון קדשו: "כי כל מצוה ומצוה של התורה הקדושה הם מחייב ומחזקין את הנפש שלא תפול יותר, וכן כל דין והלכה פרטית של כל מצוה יש לה כח פרטי להחיות את הנפש, וזה בחינת מעלת לימוד הפוסקים שהם הלכות פסוקות, כי על ידי לימוד הלכות פסוקות מבררין הטוב מהרע ואין כח להרע להפיל את האדם וזוכין לישראל קיים על עמדו".

כמה זקוקים אנו לעצה זו מול ים סוער זה הגועש סביבנו, הבה נילכד כולנו כאיש אחד בלב אחד בהתחדשות עצומה, ובפרט בימים אלו בהם אנו מתחדשים בקדושת פורים ומקבלים את התורה מחדש באהבה וברצון ומתחילים את הדרך והילוך לפסח' שהוא גם כן שורש לקבלת התורה של שבועות

[ראה בה' ברכת הריח ה"ד, אות כ"ה כ"ו באריכות], אשר בוודאי קיום עצתו הנשגבה תעמוד לנו לזכות ולמליץ להיכלל בהמתקתו לטובה בלי גבול ושיעור לנו ולדורותינו.

הוא עליהם יתרבו בנין הבתים לאיו קץ, ועל זה אמר דוד המלך ע"ה: חָבַר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשִׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ, כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רִז"ל שְׁאָמַר שְׁלֹכַל דָּבָר שֶׁבִקְדֻשָׁה שֶׁנִּמְנָה חֲבָרְיוֹ וְנִחְבַּר אֵלֵיהֶם כְּדִי שִׁיתַּגְדֵּל וְיִתְרַבּוּ בְּנֵינֵי הַבָּתִּים הַקְּדוּשִׁים עַד אִין חָקֵר וְכֵנ"ל, וְלִהְפֵךְ ח"ו לְהַפֵּךְ, וְעָלָיו נֶאֱמַר מְעַתָּה לֹא יִכָּל לְתַקֵּן וְחִסְרוֹן לֹא יִכָּל לְהַמְנוֹת. וְדָרְשׁוּ רִז"ל זֶה שֶׁנִּמְנָה חֲבָרְיוֹ לְדָבָר מִצְוָה וְלֹא נִמְנָה עִמָּהּ, בְּוֹדָאֵי זֶה הַקְּלוּל וְהַהֶפְסֵד אִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן, כִּי אֶפְלוּ אִם יַעֲשֶׂה אַחַר כֵּן הַמִּצְוָה לְבַדּוֹ אִף עַל פִּי שִׁגְמוֹ זֶה טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵּן אֵינוֹ דוֹמֵה מְעֻטִּים הַמְקַיְּמִין אֶת הַתּוֹרָה לְמַרְבִּים, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רִש"י בְּפָרֶשֶׁת בְּחֻקֹּתַי כִּי אִם הִיא מְצֻטָּרֶף וְנִמְנָה עִמָּהּ הִיא מְתַרְבֵּים הַבָּתִּים לְאִין קָץ".

כך שמי שעומד וחושב האם כדאי להצטרף ללגיון של מלך העמלים בלימוד העמוד היומי בהלכה, ראוי שיתן את הדעת שאין זו רק שאלה פרטית של לימוד תורה לעצמו, אף לא שאלה של ידיעת הלכות שבת החמורות, גם לא שאלה של קיום סגולה עצומה זו של לימוד הלכה כעצת רבינו הקדוש, אלא מדובר כאן בכח קדושה עצום ונורא שאין הפה יכול לדבר והלב לחשוב, הוא נמנה עם חבריו לדבר מצוה השייך לקבוצ הקדוש של הצדיק האמת, הרייח העצום הוא אין חקר, וההפסד לעומת זה, גם כן לא יוכל להמנות. בעשרים דקות ליום הוא נכלל בתעצומות קודש שאין דומה להם בעולם, הן לגבי עצמו והן לגבי כלליות החזרת כל העולם בתשובה. נורא למתבונן!

ורבי נתן מסיים בדברים נוקבים שכל בר דעת ראוי שישים לבו אליהם: הַפְּלֵל מִי שְׂרוּצָה לְחוּס עַל חֵייו וְלִהְסַמְכַל עַל הַמַּכְלִית לְמַעַן יִיטַב לוֹ לְעַד צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחוֹ שִׁיְהִיָּה עַל כָּל פְּנִים שֶׁכֵּן לְכָל מְקוֹם שֶׁמוּצָא אִיזָה קְבוּצָה שֶׁל כְּשָׂרִים וְיִרְאֵי ה' הַמְקַרְבִּים לְצַדִּיקֵי אֱמֶת הַעוֹסְקִים לְגִשְׁתָּ אֶל

הַקֹּדֶשׁ כִּי צְרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד לְהִיָּת נְטָפֵל לְעוֹשֵׂי מִצְוָה, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבְרָכָה קַל וְחֶמֶר שִׁישְׁלֵם שְׂכָר לְנְטָפֵל לְעוֹשֵׂי מִצְוָה וְכו', וְכֵמוֹ שֶׁאֲמָר דָּוִד: "חָבַר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשִׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ"

**כִּי אִין עֵרָה
לְהַעֲבֹדָה שִׁיעֵבַר
הָאָדָם בְּעִצְמוֹ
אֶפְלוּ כָּל הַיּוֹם אִם
הוּא חֲלוּק מִיִּרְאֵי
ה' הָאֱמֶתִּים
לְנִקְדָה טוֹבָה אַחַת
שֶׁעוֹשֶׂה כְּשֶׁמְצֻטָּרֶף
וּמִתְחַבֵּר לְקְבוּצָה
הִירְאִים בְּאֱמֶת,
כִּי טוֹב לְצַדִּיק
טוֹב לְשִׁכְנוֹ, כִּי
כְּשֶׁמְתַחֲבֵר לְקְבוּצָה
הַכְּשָׂרִים וְהִירְאִים
הוּא בְּבַחֲבִינַת תּוֹסֶפֶת
שֶׁכֵּן אֵלֵיהֶם, שְׁעַל
יְדֵי זֶה מִתְרַבֵּה
וּמִתְפַּרֵּךְ בֵּית
הַתְּפִלָּה אֲלֵפֵי
אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
לְאִין קָץ".**

מהמעמדים שהתקיימו והתהפוכות לטובה שעברנו בכברת דרך זו של ז' שנות לימוד מחזור א' עד שזכינו ואמרנו, ובאו כולם בברית יחד, כעת עם ההתחלה השנייה 'הדר קיבלוה בימי אחשוורוש', מתחילה כאשר נכנסו לפרויקט לימוד זה איש לא היה יכול לנבאות את סופו המתוק, ובכן, ועכשיו... ולא סיים... לא נסתפק בסיומה אלא נתחיל שוב ביתר שאת וביתר עז, את אשר היו איתנו עומדים עד היום, ואת כל המצטרפים החדשים, וכל אחד במנת חלקו אשר זכה לה.

מוני בני קהילתנו המעטירה, זקנים עם נערים יתאספו בשלהי חודש אדר אשר מרבים בו בשמחה הבעל"ט לסיום רבתי על ששה סדרי משנה ברורה אותו למדו במסגרת המפעל האדיר ללימוד ההלכה הק' בעיון 'מפעל הלכות בכל יום' אשר כשמו כן הוא לחזור ולשנן ולזכור את ההלכות הק' בלימוד המשנ"ב, אשר נתייסד בחודש אדר תשע"ו ע"י הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א אשר מנווט את דרכה וסולל נתיבתה בעוז ובגאון.

וב'ה דבריו הבהירים באור משנתו של רביה"ק זי"ע מזהירים ועשו פירות כאשר מאות מסיימים זוכים ונתקיים בהם 'אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו', עמוד לעמוד בקביעות לחם חוק, עמוד ליום וחזרה שבועית כל זה מצטרף לחשבון גדול וכבר עומדים אחר 7 שנים רצופות של יגיעה ומאות המצטרפים זכו לתואר 'צורבא מרבנן' בעומדם כבר אחר סיום ששת חלקי המשנ"ב המפעל האדיר קיבל נופך ותנופה מאז יצא לאור עולם קמפיין המבחנים המורחב ומתן שכרו בצידו, אשר תמצית מטרותו היא להוסיף חיילים בתורה ולרבות ספסלי בי מדרשי, ואכן הכלל כולו יצא ללמד, הן מצד הארגון שעמל ויגע להוסיף מסגרות לימוד, שיעורים בהלכה, ובחינות לחזרה, ומצד הציבור כמים הפנים לפנים, כן הלבבות נתלכדו יחד ונתווספו לומדים רבים וקרן התורה עלה ונתעלה במעלות הטהורות בכמות ובאיכות, נסינו בשורות ספורות לשחזר ולו במעט את כל הדרך הארוכה שצעדו בני קהילתנו בסך, עד שהחינוך וקיימנו והגיענו עד הלום, תמצית שבתמצית

חברת הלימוד 'והלכתא כנחמני'
 שיע"י קהילת חסידי ברסלב
 בנשיאות הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

בנים היסוד

ליהודים היתה ארה-זו תורה
 זקנה וקהילתנו הקדושה בנועם שבת המתאחדת 'פרשת כאשר זכינו בס"ד להניח יחד באהבה את "אבן הפינה" דקהילתנו הקדושה בנועם שבת המתאחדת 'פרשת זכור' העל"ט, וכו' שמענו יחדיו על חובת השעה להתאחד להקים לנו 'תיבת נח' מפני מי המכיל בדרך התורה המסורה לנו מזרז דור

הוחלט בעצת ובהוראת מורנו הגה"צ הגר"מ שליט"א
 לכוון מפעל הלכה אשר ילכד את כל אחד ואחד מבני קהילתנו בחורים אברכים וכלל הקהל הקדוש, על ידו

לימוד "עמוד יומי" בשו"ע או"ח ומשנה ברורה
 לקיים עצת הצדיק שהזהיר בחיוב גדול ללמוד מוסק בכל יום חוק ולא יעבור (סוה"ק עמוד)

מעמד האדיר לכבודה של תורה להתחלת וייסוד הלימוד הקדוש
 בו יתבסס כל אנ"ש דקהילתנו הקטנים עם הגדולים
 בראשות מורנו הגה"צ הגר"מ שכטער שליט"א

להתחיל כאיש אחד בלב אחד לימוד קדוש משותף זה אשר בודאי ישרה שכנתו ית' בתוכנו
 אתקיים ברוב פאר והדר א"ה

בליל שישי לסדר "להורות את בני" את החוקים"
 (פר' שמני) אור לכ"ב אדר ב' באולם המפואר 'אינוליכט' (בנות-ירושלים) פעה"ק ירושלים ת"ו בשעה 9:30 אח"ק!

ביתנו הקדושים הללו כהם 'הדר קבלוה מאתה' העתר נא לאבשי"ש שנונה שברית התורה הלוה באולם המפואר 'אינוליכט' (בנות-ירושלים) פעה"ק ירושלים ת"ו בשעה 9:30 אח"ק!

התלמוד אשר מי שיבא לבאו

והיה ראשיתך מצער חודש אדר תשע"ז

שבת קודש זכור תשע"ז, עיה"ק צפת לובשת חג, וינטו צללי ערב ויפרשו כנפיהם על עיר הקודש צפת וגלילותי, ל-כ-ו נ-ר-ג-נ-ה-ל-ה'... אחר השבת המרוממת של בני הקהילה במתחם תומר דבורה בראשות הגר"מ שליט"א זקנים עם נערים בחורים ועוללי התשב"ר, במוצ"ש הושתתו אבני יסודיה של קהילתנו הק', כאשר בתווך נשמעו דברי הגר"מ שליט"א על נתיבותינו בימי עקבתא דמשיחא והיותה של הקהילה לתיבת נח בדור המבול כאשר התנאי הגדול הוא להחזיק עצמנו ביחד ולא לנטות ח"ו מדרך התורה ימין ושמאל, כמו"כ נשמעו דברי ראשי החבורות שליט"א ובמעמד קדוש זה העמידו - אבן שתייה ל'מפעל הלכות בכל יום', לקיים את צווי רביה"ק בדבר השם זו הלכה, כפי שציווה אותנו רבינו הק' עבודה בתמימות ובפשטות וזה היה כל רצונו ומגמתו להמשיך אותנו לעשייה, 'נְכַסְפְּתֵי מְאוֹד לְהַמְשִׁיךְ הַעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה, דְּהֵינּוּ שְׂיָהָה חַיִּיב לְכָל אֶחָד בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד כֶּף וְכַף כְּפִי עָרְכוּ וְכוּ' והוא הנר לרגלנו ולכל נתיבותינו, כל אחד מאיתנו שש ושמח על ההזדמנות לקיים רצון צדיק.

במעמד קדוש זה אף הוכרז על הרעיון הנפלא של לימוד המשנ"ב בעמוד היומי, כאשר את הפרטים יודיעו בהמשך בכל ריכוזי ומעוזי

מעמד 'כינוס היסוד' למפעל הלכות בכל יום - אדר ב' תשע"ז

בְּיוֹתֵר מִקֵּל הַלְמוּדִים, כל השונה 'הלכות בכל יום' מובטח לו שהוא בעוה"ב, למעמד התחלת לימוד המשנה ברורה לעובדא ולמעשה.

קהילתנו הק', שם בעצם כבר ירו את אבן היסוד לכל השבעה שנים העמוסים בכל טוב התורה שבאו בעקבותיו.

ואכן, ממחשבה למעשה, במשך כל חודש אדר כוסו כותלי ביהמ"ד במודעות 'היכוננו' על ידי ועד הקמת מפעל ההלכות שנקרא אז בשם 'והלכתא כנחמני', בשלל קריאות של חיבה לבוא ולהשתתף במעמד קדוש זה, 'כל כנסיה שהיא לש"ש סופה להתקיים', 'ועל למוד הפוסקים הַזְהִיר מְאוֹד מְאוֹד

ליהודים היתה אורה - זו תורה כ"ב אדר ב' תשע"ז

הכינוס האדיר התקיים בליל שישי פר' שמיני אור לכ"ב אדר ב' באולמי 'אינזליכט' בנות ירושלים

רביה"ק אמר הלכה ר"ת ה'ריעו ליה' כל ה'ארץ, כי זהו נחת רוח לקב"ה שלומדים הלכה והתורה הק'.
כי עצם הרעיון הוא מהשי"ת והצלחת הענין היא ג"כ מהשי"ת.

וכלם מקבלים עליהם, נעשה ונשמע אמרו כאחד, חתמו המוני בני הקהילה על שטר הצטרפות ללימוד החדש, איש לא נעדר.

כל מי שהחזיר טופס מעודכן קיבל לידי כרך מרהיב של הלימוד בסימנים הראשונים, בהוצאת **עוז והדר**, שהמשיכו להעמידם לרשותנו עד היום וברצונם להמשיך הלאה, וכאן איתנו מקום של תודה **לעוז והדר** האכסניה של תורה בכל בית יהודי, על תרומתם הנדיבה להעמידנו בקרן אורה.

לאחמ"כ יצאו בריקודים ומחולות על זכיתנו ועל שמחת קהלנו, אשרי עין ראתה כל אלה, ובמבט כעת לאחור ניתן לומר כי שמחה פורצת גבולות זו היא היתה הערובה לסיום הגדול כעת כאשר רובם של בני הקהילה לומדים ונבחנו על החומר ותלמודם בידם, כי מצוות שקיבלו עליהם בשמחה עדיין עושים אותם בשמחה.

קיימו וקיבלו עליהם ועל זרעם כ"ד אדר ב' תשע"ז

מיד למחרת ניכר בבתי המדרשים ההתחזקות שערור המעמד הנשגב, כשמאות מאנ"ש התחילו בלימוד משנה ברורה חלק א', בהתחדשות ובשמחה. מני אז והרכבת יצאה לדרך. מדי יום בימו התחילו לראות את האברכים שוקדים על העמוד היומי אם זה בבתי מדרשנו ואם על נסיעות של התאחדות האברכים, ובכל עת מצוא וכו', ניתן להגדיר זאת כי היא הפכה לחם חוקם של בני הקהילה, כל אחד קיבל ע"ע כי לפני שמתחילים את היום, או לפני שמתחילים את הלילה, הדבר הראשון הוא העמוד היומי, לא יעבור יום בלעדיו ויהי מה.

אם היו אלו ימים אפורים ורגילים, או מועדים וזמנים, שמחות משפחתיות לצד שבתות ההתאחדות בקהילתנו, ימי הקיבוץ של ר"ה, סעודות יארצייט, ובעצם - מתי לא?, תמיד היינו מוצאים את האברכים היקרים כמו גם בחורי החמד דקהילתנו, לומדים את העמוד היומי, לא משנה מה תהיה כשרנותו או רף קביעת העתים לתורה של לומד זה, על העמוד היומי לא מוותרים.

לכתך אחרי בארץ לא זרועה ימי העומר וקבלת התורה תשע"ז

ובוא וראה כוחה של תורה, לאחר כמה שבועות של לימוד העמוד היומי, פנו כמה מהאברכים בבקשה להכניס היין הישן לקנקן חדש ולקצור את זריעתם, או אז החליטו בהנהלת הקהילה להיענות לבקשתם, ושם נכנס הרעיון החדשני למבחנים

הגרי"מ שליט"א מצטרף ללימוד היומי במעמד 'כינוס היסוד' למפעל הלכות בכל יום - אדר ב' תשע"ז

ורנן בניגוני בית היוצר לשם ולתהילה בפאר וחוץ בתואר.

ראשית שמענו את דבר המוסדות מפי הרה"ח ר' **שאל סירוטה שליט"א** אשר הביא את נשמת הרעיון ואת תכנונו מן הכח אל הפועל, ועל כל הספיקות שנערמו על שולחן ההנהלה הרוחנית דקהילתנו, והיוועצות עם הגרי"מ שליט"א ועוד רבנים וראשי קהילות או אז הוחלט על לימוד יומי וחזרה שבועית בימי ערש"ק ושב"ק.

כמו כן, הרחיב על גודל חובתנו וזכיינתנו להיות נרתמים ללימוד קדוש זה, והחלש יאמר גיבור אני, כאשר בעקשנות דקדושה נצליח ונצלח את מימי התורה בלימוד המשנה ברורה מרישא ועד גמירא.

כמו כן נשמעו דברי כ"ק אדמו"ר **דקהל חסידי ירושלים שליט"א**, הידוע בכוחו הרב בהעמדת מסלולי הלכה בכל מקצועות התורה, ואף הובא בסוד הרעיון לשכללו ולהעמידו על דרך המלך, אשר האריך על עומק הביטוי כי 'דבר השם זו הלכה', ואף ביטא את התרגשותו על הערנסקייט הנשקפת כבר כעת על פני בני הקהילה, ועל אחת כמה וכמה מכופלת כאשר תהיה זו קהילה של 'בני תורה' על כל המשממע מכך.

גולת הכותרת, כאשר זכינו לדבריו החוצבים של הגרי"מ שליט"א בדבר ההתלכדות לקיים רצון צדיק בלימוד הפוסקים בכל יום, הנה לנו מתמצית דבריו אשר אף פורסמו לאחמ"כ בכל בתי מדרשינו:

שמחה גדולה לנו עצם העניין, בפרט שיש רבים ואינו דומה מועטין העושים את המצוה לרבים העושים את המצוה. יש כאן הרבה סיעתא דשמיא, צריכים להודות להשי"ת שענין זה מצליח, שיש ציבור שעוסק בזה ומצליח.

"ובקשתי מכל מי ששייך לקהילתנו שישתתף בזה, ואם יודע מא' השייך לקהילתנו ועדיין לא משתתף, יפתנו וידבר אל ליבו, זה דבר נורא כשהוא מצליח ולומד אח"כ מאות ואלפי ימים בזכות זה שחזק אותו".

ובסיום דבריו אמר הגרי"מ שליט"א בדברי ברכתו, שיעזור הקב"ה שיהיה בהצלחה מרובה בכל העניינים ובפרט בלימוד ההלכה ובקייאת ההלכה.

"ובקשתי מכל מי ששייך לקהילתנו שישתתף בזה, ואם יודע מא' השייך לקהילתנו ועדיין לא משתתף, יפתנו וידבר אל ליבו, זה דבר נורא כשהוא מצליח ולומד אח"כ מאות ואלפי ימים בזכות זה שחזק אותו".

אשר קירותיה ספוגים בכינוסי קודש מועדים וזמנים בצילא דמהימנותא של בני קהילתנו, בשעה 9:30 צבאו המוני בני הקהילה על הדלתות, והוזמנו לשבת סביב שולחנות ערוכים עמוסים בכל טוב ומיטב כראוי לכבודה של תורה.

תוך שעה קלה היה האולם מלא עד אפס מקום, ובאו כולם בברית יחד, איש לא נותר בביתו, ואכן זוכרי זמירות המזמרים בקול, קיבלו את פני הקהל בשירה ובזמרה, ובנצחם על השיר בקול נעים גילת

הקמפיין לקראת המבחן הראשון

מודעה על המבחן הראשון

הלכות בכל יום שלהי חודש שבט תשע"ז, בהם התבשרו ציבור הלומדים על שינוי חישוב המילגות לנבחנים, על העידוד והתמריץ ועל הכוונה להעלות על נס את קרן התורה בקהילתנו הק': והנה רביה"ק אמר "שכל הנהגה והנהגה שאני מצוה, היא סגולה ותיקון ומועיל על מה שעבר, ועל העתיד לאחר ההסתלקות, ולימות המשיח ולתחיית המתים ולעתיד לבוא" (שיהר"ן קפ"ה) וכך מכתבו של ר' נתן ב"ר יהודה (תלמיד מוהרנ"ת מטבר"י) ז"ל: כך שמעתי מאדמו"ר מו"ה נתן זצ"ל קודם הסתלקותו הקדוש והטהור בלה"ק: שב"ה יש לנו עתה ג' הלכות מבוררות א. על ר"ה צריכים לנסוע, ב. שולחן ערוך צריכים ללמוד, וכך.

ובהמשך המכתב:

ועתה בכדי לקיים 'ושנתגם שיהיו מחודדים בפיר', נטלו ע"ע הנהלת מוסדותינו את המעמסה לדאוג לחחמה של תורה, ולעודד קיום עצתו של רביה"ק בלימוד הלכות בכל יום ע"י עריכת מבחנים שבועיים בתגמול נאה ומכובד, שלא ע"י גורל, בסכום הגון שיכול להצטבר במשך מעגל השנה קרוב לנטיעה ואש"ל בקיבוץ אנ"ש בר"ה באומן.

על שולחן המפעל נערמו הצעות ורעיונות שונים איך לקיים את המבחנים באופן השווה לכל נפש וברמה ייחודית המקנה את הלימוד עד כדי לא תשכח, ואחרי הרבה התלבטויות של חברי המפעל והנהלת המוסדות החליטו על תוכנית חדשה, כאשר כל שבועיים יתקיים מבחן על 10 עמודי המשנ"ב שנלמדו במשך השבועיים האחרונים (5 ימי לימוד חדשים ויומיים של שיש שבת לחזרה) כאשר כפי העניין הם התקיימו או בשאלות רגילות או במבחנים אמריקאיים בהם צריך לבחור את התשובות הנכונות מתוך שלל תשובות.

בתחילה חישובו זאת לפי שקלים, ועל כל מבחן ניתן שכר עצום כפי שקוראים לו שהוא 'מתן שכרו בצידו' סך עצום של 125 ש"ח (ואף כאן יחדו דגש לאלו המתקשים לעשות את המבחן בסכום של 75 ש"ח למבחן שאינו בעל פה), אשר יוצא בחישוב

שבועיים, והכינו את המ'תן שכרה בצידה'. וכבר בתחילת חודש אייר תשע"ז התחילו נערכים למבחן הראשון על החומר הנלמד, כאשר היה אז רק הגרלה על \$100 כל שבוע, וכך זה המשיך למשך תקופה ארוכה, עד המהפך הגדול (ראה להלן). בימי חג השבועות כאשר קיימו וקיבלו עליהם את התורה, הגיעו בס"ד לסימנים הקשים של הלכות תפילין שם לומדים על כתיבת סת"ם האותיות והתגין, בהיות וידעו כי הם חלקים קשים והציבור יצטרך להתמודד איתם, התקיים כינוס הקדמה ללימוד הלכות אלו ביום א' פר' שלח י"ג סיון באולם הקידושים שע"י ביהמ"ד אנשי מוהר"ן, מעמד 'חיוזק להלכות תפילין', שם נשמעו דברי ראשי החבורות שליט"א על גודל התפקיד והזכייה ללמוד הלכות אלו כמו הלכות סת"ם ועירובין וכד', שאינם נוגעים כ"כ לכל יחיד. גם כאן יצאו הציבור מחוזקים על גודל הזכייה ונרתמו ללימוד קדוש זה ביתר שאת וביתר עז.

אתה זוכר את כל המפעל חודש אדר תשע"ז

על ר"ה צריכים לנסוע ושו"ע צריכים ללמוד - כשלושת רבעי שנה מאז התחילו במפעל הלכות בכל יום במסגרת הבחינות, חל מהפך גדול אשר הביא שינוי והביא ריבוי הן בכמות הלומדים והן באיכות הלימוד, כאשר הכותרת אשר עמדה לעיניהם הייתה מאמרו של מוהרנ"ת במשנתו של רביה"ק זיע"א, כי על ר"ה צריכים לנסוע ושולחן ערוך צריכים ללמוד, וחשבו על רעיון ותכנית לשלב שני עמודי עולם אלו, היסודות החזקים הזורמות בעורקיו של כל חסיד ברסלב באשר הוא, ובכך לראות ולהביא את אור בהירות הדרכים אשר צפה רבינו הקדוש מיימות דור ודור מראשית השנה עד אחרית שנה, והחלו בחלוקת מילגות ללומדים היקרים בהצטרבות עבור כרטיס הטיסה והאש"ל בקרית מלך עיר מלוכה 'קריה נאמנה' לשהותינו שם בימי ר"ה הק' על קיבוץ הק' שלו. הנה לפנינו מהמכתב המיוחד ששלחו במפעל

שנתי בסה"כ של לערך 3000 ש"ח. כאשר היום הוא מחושב לדולרים, ניתן להגיע לבערך \$900 עבור הנסיעה לרביה"ק לימי ר"ה הק'.

הוקם מערך מיוחד וממוספר כאשר לכל אחד קוד אישי ויכול לעקוב מפעם לפעם על מצב ההתקדמות במבחנים ובתשלום שמגיע לו, מה שנותן עידוד לאלו שמתמהמהים.

המבחן הראשון

מוציא שב"ק פר' תצוה תשע"ז

זהו בעצם התאריך הראשון למבחנים שהתקיימו על פי התוכנית החדשה, ומהמבחן הראשון דאז ובעצם עד היום הזה ממשיך אותו תוכנית, אך כפי שכבר כתבנו לעיל, מני אז עלה כמות הלומדים והנבחנים בצורה דרסטית, כאשר כבר אז נרשמו בערך כ-170 אברכים 1501 בחורים. וכנהיום למעלה מ-250 אברכים עושים את המבחן מדי שבוע בשבוע.

כנגד היצר הרע הוא רק על ידי התורה, כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה, אם פגע בך מנגל זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נמות וכו'. והתיקון על ידי מימי התורה וכו', והנה הגיעו סוף סוף לסיים חלק א' במשנ"ב.

סיום חלק א' והתחלת חלק ב' - כבר לקראת שבת פרשת בהר-בחוקותי הופצו מודעות בהם הודיעו לציבור על דבר קיום המעמדים בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים, אשר יתקיימו במשך שבוע פרשת אחרי קדושים איש על מחנהו ואיש על דגלו.

סדר המעמדים שנערכו ברוב פאר והדר כראוי לגמרה של תורה התקיימו

בעיה"ק ירושלים מוצש"ק אור לכ"ה אייר תשע"ז באולמי 'אינזליכט' בנות ירושלים, סעודת מלווה מלכה סביב שולחנות ערוכים.

במעמד נשמעו דבריו הנלהבים של הגה"צ המקובל ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א בדבר השם זו הלכה, בהרחיבו בצורה מוחשית מה ההבדל בין המקושר לתורה לאשר אינו.

סיום ח"א והתחלת ח"ב בהלכות ברכת כהנים ע"י הרה"ח ר' אברהם יעקב הכהן ראטה שליט"א, שנמנה אף הוא על הלומדים הקבועים של עמוד היומי.

ביום ב' התקיים מעמד הסיום בעיר בית שמש, בבית מדרשנו תפארת הנחל, בשעה היעודה התאסף הציבור בהמוניו לנטילת ידים בסעודה של מצוה ששים ושמיים בשמחת התורה.

סיום ח"א והתחלת לימוד חלק ב' ע"י הרה"ר שלמה זלמן ברגר שליט"א עורך המבחנים בקביעות מיום היווסדה.

חשיבות לימוד ההלכה וקביעת עתים ע"י ראש החבורה הבלתי נשכח אחד ומיוחד אשר היה ליבו ער לכל קדשי בית חיינו הרה"ח ר' אברהם יצחק הלוי כרמל זלה"ה, אשר בערגה וכיסופין הידועים לו הטיב לבטא את מורשתו של רביה"ק בקביעת הלימוד היומי בשולחן ערוך, השומעים היקרים מתרפקים בערגה בזכרון דבריו החודרים אשר מי יתן לנו תמורתם.

כמו"כ התקיים מעמד נפרד לתושבי שכונת קנה בושם, בבית מדרשנו משכן שלמה, שם שמעו דברים מפי הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א מראשי חבורות האברכים בדברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב על חשיבות לימוד ההלכה במשנת רביה"ק זי"ע.

הגה"צ המקובל ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א

עמוסים בכל טוב, ליבנו ביניהם שיחת חברים בסוגיות הנלמדות, כאשר הם תחת הרושם המיוחד של ימי הביה"ז שזה עתה הסתיימו להם בדיבור חברים ובלבון ההלכה כדת.

במעמד זה זכינו לשמוע דברי חיזוק נפלאים מפי הגרי"מ שליט"א ביסודות התפילה בצירוף דברי ברכה ללומדים ולכל הנאספים במעמד קדוש זה. כמו כן, בדבר הלימוד הקבוע בכל יום, הזכיר את העצה הנפלאה השגורה בפיו כי לכל יום יש ללמוד הלימוד השייך לאותו יום, ואף כי החסיר כמה ימים, לא ישלימם על פי סדר, אלא ילמד כפי שנקבע לאותו יום, בהדגישו כי זוהי עצה נפלאה לשמר הלימוד הקבוע ומבלי ליפול ממנו בחלישת הדעת על הדפים החסרים.

כמו"כ נשמעו דברי ראשי החבורות שליט"א על ענין התפילה, ועל חובתנו לקיימה כהלכתה, כמו כן נשמעו דברי אורח הכבוד הרה"ג ר' יוסף יצחק לרנר שליט"א בעמח"ס 'שגיאות מי יבין' אשר בין הדברים הרחבי בעשרות דוגמאות של טעויות בתפילה הנוגעים מדי יום ביומו, כאשר העצה היעוצה להינצל מכך היא האחזקת וההקפדה לקיימה כהלכתה.

בתום הכינוס נתיישבו האברכים למבחן שלישי בסידרת המבחנים ע"פ התוכנית החדשה, והראשונה בסידרת המבחנים על הלכות תפילה, אשרינו מה טוב חלקנו.

מסיימים ומתחילים מבראשית חודש אייר תשע"ז

לאחר שנה בהם נכללו 150 דפי שו"ע, 300 ימי לימוד, 50 ימי חזרה, 27 בחינות, בכך קיימו את מלחמתם בפגעי הזמן והרחוב, כדברי מוהרנ"ת בהלכות בציעת הפת: אַךְ בְּאֵמַת עֵינֵךְ הַמְלַחֲמָה

הרה"ח ר' אברהם יצחק כרמל ז"ל בסיום בבית שמש

זכרתי לך חסד נעורייך כ"ז ניסן תשע"ז

אחר התחלת לימוד 'הלכות תפילה' שבסוף חלק א' במשנה ברורה, העסקנים היקרים האמונים עלי דרכו של רביה"ק זי"ע שאמר 'גאר מיין זאך איז תפילה', הוחלט בד בבד עם ההנהלה הרוחנית לתת דגש מיוחד לקיים את התפילה כהלכתה הן בהלכותיה והן להתחזק בקיום עצותיו של רבינו הק' ביסוד היסודות.

בתאריך הנקוב התקיים כינוס מיוחד לחיזוק יסודי התפילה בהלכה ובעבודה, באולם הקידושים שע"י ביהכנ"ס אנשי מוהר"ן, בשעות הערב התאספו המוני בני הקהילה זקנים ואברכים, וליד שולחנות

בצטטו את מוהרנ"ת באחד משנות הקיבוץ: דער רבי איז דא!!

אחר קיבלו את פניו של הגה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א אשר הטריח עצמו לבוא ולפאר את המעמד האדיר, לכבודה של תורה.

אחר הרחיב בסימן המעמד "שמחים לשמרו" על שלל המשתמע ממנו, ובשלב זה הזמין את ראש החבורות הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א למסור את דבר המעמד ומטרת האסיפה "שמחים לשמרו", הנאספים עשו אזניהם כאפרכסת לשמוע את מתק לשונו בצטטו מגנזי חז"ל וממעיינות מוהרנ"ת בענין אמרם ז"ל לא חרבה ירושלים אלא על שלא בירכו בתורה תחילה, בדבריו הנרגשים מעומק הלב הטיב להפיח רוח חיים בהתחזקות והתחדשות לייקר הלימוד הקבוע, לימוד כל יחיד ויחיד והלימודים הנעשים בחבורה ביותר, בהעלותו על נס לימוד הביה"ז ע"י חבורות הבחורים שהצטרפו בשנה זו לכ-36,000 שעות לימוד, ומכל קהלא קדישא סכום של 240,000 עמודי כסף וזהב של שו"ע ומשנ"ב! מי יפאר גודל פאר שעות שקיעות התורה ויוקר ערכם שלא יסולא בפז.

בדבריו הזכיר את טענת טובי האברכים שכאשר מממנים ומתגמלים על המבחנים הרי שההיענות והמסירות נפש להם הורגלו חסידי ברסלב בעידן הקומוניסטים ועוד, ולכה"פ מה שהיה לנו בשנות קדם אשר זכרנו - ייעלמו, כאשר הכל יגיע בקלות, בהסבירו כי מסירות נפש של יום יום גדולה היא ממסירות נפש בסוף השנה להגיע לצל הקודש, בהזכירו סיפור הדברים שרשם מוהרנ"ת ז"ל: בעת שהביא א' כסא נפלא לרביה"ק ז"ל, וכששאלו רבינו כמה זמן טרח ע"ז, ענהו במשך חצי שנה כל יום חצי שעה. נענה רבינו ואמר בלהט: "במשך א האלב יאר האט ער יעדן טאג געטראכט פון מיר".

בסיימו כי אף אנו אף אם לא נבוא בסוד קדושים, מ"מ גם אנו נזכה ע"י תכנית זו לרווח נוסף זה במשך כל ימות השנה נחשוב על רביה"ק בקיום עצתו באמונה, ללמוד הלכה בכל יום ולבוא אליו על ימי ר"ה.

אחריו הוזמן המשורר והגראמער בחסד עליון ר' גבריאל לוי שליט"א אשר ברוב כשרון חרו שנונות בנעימות שבת יחד בני קהילתנו, ההנהלה והעומדים בראשה ודואגים את דאגתה ערב ובוקר, ובפרט הני תרי צנתרי דדהבא ה"ה הרה"ח ר' דוד אפל ה"ו והרה"ח ר' ישעיהו פריינד הי"ו - גברי דמרא מסייעם.

בדבריו הטיב למצות את ההתכנסות בשמחת סיום ח"ב, ובפרט נחיצות התחלת לימוד הלכות שבת, בשלבו דרך שו"ת עם ילדים שהבחינו בשינוי גדול בהנהגת אביהם בשב"ק, בהטיבו להסבירם עד כמה לא ידע על נחיצות הלימוד וכאשר השקיע כל יום

לש"ש
ו כ ו ל ו
לה' אשר
אין להקב"ה
בעולמו אלא ד'
אמות של הלכה בלבד,
בהזכירו כי מן השמים
סיבבו שחל המעמד למחרת צום
ת"ב כאשר המעמד קשור ברבת האנפין
לבנין ירושלים וגאולתה, בהביעו עוצם ההתרגשות
בהתלכדות כלל בני קהילה סביב עצת רביה"ק
ז"ע אשר ע"ש אנו נקראים 'ברסלבער חסידיים',

זמן קט, נודע לו מיום ליום נורא נורא. גם סיפר מעשה מרגש בגודל מסיבני אנשי הדור החולף, אודים המוצלים מאש בשמירת שב"ק, דבריו המרטיטים חדרו חדרי בטן, עשרות עינים דמעו בהתרגשות, וקבלו כולם על עצמם לדעת ולשמור על שבת קדשנו כעל בבת עינינו.

אל דוכן הנואמים עלה ובא הרה"ח שמעון אנשין שליט"א משגיח ישיבתנו הק', אשר במתק לשונו השנונה הנחה את כל המעמד וסלל הדרך אל לב המוונים לקיים 'את האהבה עד שתחפץ', להכניס כל הרצונות לכלי המעשה שיש בהם חפץ, בחתימה והרשמה לטופס הצטרפות למשך 40 יום, בהביאו מספה"ק שארבעים יום יש בהם כדי להפוך הרגל הטבעי.

ויען כל העם יחדיו ויאמרו 'נעשה ונשמע' על התורה ועל העבודה... ועל יום השבת הזה, ללמוד ע"מ לקיים, ומתוך שמחה של מצוה פצחו בשירי זמרה בשבח והודאה להשי"ת - הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם.

הס הושלך כאשר הופיע פאר נשיא מוסדותינו הגרי"מ שליט"א אשר בפקודתו החל רעיון הלימוד היומי, אשר תחילה פתח בברכה לתומכי המוסדות ובפרט לנדיב הנכבד שנטל ע"ע כהגדרתו עול חברת 'שבת אידן' לשינון וחזרת הל' שבת והמעמד המרומם 'שמחים לשמרו', אחר נשא בלהט קודש דבריו הקצרים הללו: 'ס'האט נישט קיין גבול צו מבאר זיין די גרויקייט וואס מיר פארמאגן, דאס וואס דער אייבישטער האט אונז געגעבן, און פאר דעם וואס ער האט באשאפן די וועלט - און 'קדושת שבת קודש' וואס מיר קענען מקיים זיין אויף דער וועלט'.

אילו כל ימים דיו ואגמים קולמוסים ובני אדם לבלרים ושמים יריעות, קען מען נישט מבאר זיין די גרויקייט פון 'שבת קודש', אשרינו מה טוב חלקנו!!

בסיימו את דבריו פצחו המשוררים בשיר 'אשרינו מה טוב חלקנו' ואשרי העם שככה לו, וכל העם מרקדין ומשמחים לכבוד התורה הוגיה וחכמיה. ולאחמ"כ התקיימה הגרלה רבתית בין מאות המצטרפים אשר קיבלו ע"ע הקבלה של לפחות 40 יום רצופים בלימוד זה על פרסים יקרי ערך שנתרמו ע"י גדולי ההו"ל מכון 'עוז והדר' וכן מהו"ל לשם לכבוד התורה ולומדיה.

כאן הוקמה חבורת 'שומרי וזוכרי' לחזור ולשנן הלכות שבת שיהיו מחודדים בפינו, כולנו זוכרים את אלו שנכנסו להוראה זו, וב"ה עשרות אברכים נצרפו בכור לימוד זה, ויגעו וטרחו ועמלו שעות ע"ג שעות שהסתכמו לכדי חשבון אדיר, והעלו בחכתם את כל הלכות שבת בע"פ בבקאות עצומה, על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת

למקום עלינו.

לימוד חלק זה נמשך במשך כל שנת תשע"ט, ושנת תש"פ, וכותלי בית המדרש יעידון על התלכדות כל החבורה ללימוד הלכות שבת בחבורה, ביגיעה ובעמל וביזע, וכל אחד ראה את השינוי מן הקצה אל הקצה בשפע ידיעותיו, כראוי לאנשי סגולתו ותפארתו ודגלו של רביה"ק עלינו אהבה.

איטליכנס' וועג האב איך אויסגעקוקט תמז תשע"ט

לקראת ימי ר"ה תש"פ התקיים מעמד חיזוק ללימוד ההלכה וחלוקת המילגות לאלפי שעות שנלמדו במסגרת זו, המעמד התקיים ביום ג' פרשת מסעי באולמי 'אינזליכט' בנות ירושלים בעיה"ק, כאשר אחר יום עמוס בתורה ועבודה התאספו מאות האברכים מי-ם ובי"ש, כולם נקבצו ובאו להטעין את נשמתם בעצותיו של רביה"ק ז"ל ע.

ראשון המדברים היה הרה"ח ר' יעקב שלמה מוזסון שליט"א שהפליא בדברי טעם לבטא את גודל הזכות שנפלה בחבלנו ללימוד ההלכות הקד', ולהתנהג בהם על כל צעד ושעל, את הכל השתית והסביר על פי משנת ברסלב רביה"ק מוהרנ"ת וכל תלמידיהם.

אח"כ נשמעו דברי הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א, דברי חיזוק מיוחדים כנחל אשר לא יכזבו מימיו בענין ההתאספות, ביטא את דבר מוסדותנו הקד' אשר משקיעים הון תועפות בדמים תרתי משמע, ועל האברכים להתבונן על המסירות נפש שמשקיעים בכל זה, ולהביא בלבבנו הערכה על לימודים קדושים אלו אשר היו יכולים להירמס בלא שימת לב, וב"ה כל רואיהם יעידון יגידון כי הם זרע ברך השם בתוך התיבת נח בדורנו, כאשר על הכל עומד מלאך מושיע ומכה על ראש ואומר לנו גדל, ה"ה הגרי"מ שליט"א העומד על הפקודים וטורח

אברכים חותמים על שטר הצטרפות ללימוד הלכות שבת

בעצמו עבור כל המפעל הכביר.

כמו"כ הודה בכל פה להנהלת המוסדות והנהלה הגשמית ובפרט להני תרי צנתרי דדהבא הר"ר דוד הלוי אפל שליט"א והר"ר ישעי' פריינד שליט"א אשר מטריחים עצמם בטלטולי דגברי ואורחא לבל יחסר המזג, ובזכותם הגענו הלום לחלוקת המילגות בערב מרומם זה, בברכה כי ישלם ה' שכרם משלם, ויראו ברכה בעל עמלם, ובפרט לרוות נחת מכל צאצאיהם, כמו"כ לכל העוזרים והמסייעים המכניסים ומפכים ממימי הנחל הזכים להשקות את צאן העדרים.

גולת הכותרת במעמד זה היה בהופעת הגרי"מ שליט"א, כל המשתתפים שיחי' היטו אזנם כאפרכסת לשמוע את משא הקודש, כאשר הגרי"מ שליט"א ביטא את שמחתו לשמוע על אלפי השעות ועל המבחינים וכל המסתעף שטרוח האברכים

נועם שבת המתאחדת שבת תש"פ

לקראת סיום חלק ג' בלימוד העמוד היומי והתחלת חלק ד' ישבו עסקני קהילתנו על המדוכה לבטא התרגשותנו על גודל זכיייתנו ועל החיזוק הנצרך להמשך המחברת השניה, והוחלט לנצל זאת אחר שבת ההתאחדות שהתקיימה אז בנועם שבת המתאחדת - פר' בא תש"פ, שאורגן ברוב כשרון בדם וביזע ע"י התאחדות האברכים דקהילתנו, השבת המרוממת שחלפה בצל הקודש בהשתתפות הגר"מ שליט"א בישיבת באיאן שכונת גרין פארק בעיה"ת מודיעין עילית.

עם זאת השבת קודש, כמו פרשה השבת שוב את כנפיה, אווירה חגיגית לבשה את כולם, והסיום המפואר שהופק ואורגן בידי אמן, סעודת מלוה מלכה מפוארת נדבת בעלי מחלבת 'טרה' שזה להם הפעם השנייה שתרמו את סעודת מלוה מלכה עם צאת שבת ההתאחדות,

לאחר שהמקום שינה גוונים בהכנה ועריכה כיאות, התקיים המעמד המפואר והמרומם בראשות הגר"מ שליט"א במעמד הסיום זכו מאות אברכי קהילתנו לסיים חלק ג' - הלכות שבת, ולהתחיל את חלק ד' - הלכות עירובין, והתחזקו ביתר שאת בסדר הלימוד של עמוד ליום.

במשך הסעודה שהוכנה ברוב פאר והדר לכבודה של תורה נשאו דברים לגמרה של תורה והתחלה מחדש, הנחה את המעמד בטוטו"ד הרה"ח ר' שמואל ברוך פילמר שליט"א מראשי החברות שהאריך בדבר 'כל ההתחלות קשות' מכאן ואילך יערב לכם.

נשא דברים הרה"ג ר' מנחם מנדל פומראניץ שליט"א דומ"ץ לשכת הפוסקים ויו"ר מכון הספרים 'עוז והדר' וסיפר במעשיות ומשלים במתק לשונו וריתק את הציבור למשך שעה ארוכה על לימודי ההלכה. כאן מקום איתנו להביע רחשי ליבנו, קדם האי גברא רבא ולכל מכוון מנהלי וראשי המפעל הכביר 'עוז והדר' וצוות הקודש העומדים בקשרי ידידות איתנים עם הגר"מ שליט"א ועומדים לימיננו בכל עת ועונה בהעמדת חוברות ההלכה המפוארים ומסודרים מעשה ידי אמן לרווחת ציבור הלומדים, ישלם השם שכרם וישבעו עונג וגם שמחה, יזכו וירבו פעלים לתורה ולתעודה להגדילה ולהאדירה. שיא המעמד היה בהופעתו פאר של הגר"מ שליט"א אשר נשא מדברותיו בארוכה, והפליג בגודל זכיייתנו לקיים ציווי רבינו בלימוד ההלכה, ובספרו מגדולי חסידי ברסלב בכל הדורות אשר היו בקיאים מאד בנבכי ההלכה ותורתם השתמרה ומלאכתם מלאכת שמים בעבודה וחסידות משתמרת, כאשר 'מזה ומזה אל תנח ידך'.

בזכרונו חרוט עדיין דבריו הנלהבים של האי חסידא ופרישא, להבחיל"ח הרה"ח רבי אברהם יצחק כרמל זצ"ל מראשי חברות האברכים, שביטא

מעמד חלוקת המלגות - לקראת ראש השנה תש"פ

הקהל הקדוש במעמד חלוקת המלגות - לקראת ראש השנה תש"פ

אין שמחה כתורה ואין יורשיה כישראל, זו היתה הרגשת כל אחד בעת חלוקת המלגות שהסתכמו בהון תועפות, כאשר בעת החלוקה עוודדו את האברכים שלא לחוס על טירחת ההנהלה בגין כך, אלא אדרבה, הנחת רוח הגדולה שהם יכולים להביא יהיה בהוספת עוד ועוד שעות של לימוד בקניני התורה וההלכה.

ברכה מיוחדת קבעו לפטרון המעמד וחלק נכבד כחלק הארי בחלוקת המלגות ידידנו הנכבד נגיד וטפסר לתורה ולתעודה כמוהר"ר ר' עקיבא הערש קליין שליט"א, שלזכותו נזקפה הקמת עולה של תורה.

בשעות לא שעות, כאשר רואים בכך 'בצר הרחבת לי' בתוך עומק חשכת הגלות בדורנו דור עקבתא דמשיחא כאשר מי היה מאמין בדור הקודם שבדורנו אנו נזכה לאלפי רבנים ביניהם אברכי כוללים צעירים ועולי ימים, היושבים ושוקדים על תלמודם יומם ולילה, וכל אחד מאיתנו מכיר בהשתפך הגר"מ שליט"א בדיבוריו אלו על חסד

השם עמנו בדור כזה. בהמשך דבריו חיזק ועודד את האברכים שיחיו ללמוד דווקא את לימוד המשנה ברורה בלימוד ההלכה, כאשר דברי המשנה ברורה מיוסדים הלכה למעשה, וכידוע כמה טרח המחבר ז"ע להביא בנפה אחר נפה את דבריו בפסק הלכה למעשה ממש.

מעמד סיום הלכות שבת - מוצש"ק שבת התאחדות שבט תש"פ

הקורה להתאים השיעורים והמבחנים כפי הצורך לכל אחד.

כמו"כ נאספו הלומדים בעיה"ק י-ם לאולם הקידושים שע"י ביהכ"ס אנשי מוהר"ן והביאו במיוחד במצגת שקופיות של דוגמאות מפעילות ומהכשרת העירוברים שע"י וועד העירובין דעדתינו. בועד המפעל מביעים סיפוק ושמחה אמיתית על כך שבתקופת הקורונה אשר פחד מצמית עבר בחלקו הראשון על כל אחד, ואימת השלטונות בהמשכו, וטירדת הפרנסה בסופו, וכל ההרפתקאי דערו עלינו בתקופה קשה זו אשר לכל אחד נגע עד הנפש, ובפרט שקול התורה הופסק בכמה מקומות וישיבות רבות היו סגורים על מסגר ובריא, אצלנו הלימוד צבר תאוצה, הלימוד עלה מדרגה

בכלל וברסלב'ר בחור בפרט. כמו"כ הוסיפו הדרשנים בפתיחה של הדגמות מוחשיות בהלכות עירובין העמוקים. בראש המעמד השתתף הגר"מ שליט"א שנשא דברי התחזקות והתעוררות. בדבריו הפליא לדבר ביקרת מעלת לימוד הלכה בכלל ובהלכות אלו בפרט, בעוררו שהלכות עירובין מלמדים אותנו בכלליות על תפקידנו הרם בעולמנו זה, 'רשות הרבים' המרמז על מקום אחיזת הרע, ורשות היחיד על מקום שליטת הקדושה, ועלינו לפעול להפוך את מקום אחיזת הרע והדינים למקום שליטת הקדושה וההמתקה, באופן שנוכל לטלטל שם ולהתנהג שם כרצון השם.

*

כאן הגיעו לחציו השני של לימוד המשנה ברורה, חלק ד' - התחלת לימוד הלכות עירובין, כל מי שלמד פעם גמ' או הלכה על הסדר יודע זאת, כאשר מגיעים להלכות עירובין המורכבים והסבוכים וכמו"כ הבלתי מוכרים, ישנם הרבה שנופלים בשלב זה, כ"ש וכ"ש כאשר צריכים לדעת זאת בעל פה, לשננם ולזכרם, רבים נופלים ומתייאשים, אלו אשר עדיין החזיקו מעמד בהלכות שבת, ולא קיימו בעצמם 'בא שבת בא מנוחה', אלא המשיכו ביתר שאת, הרגישו עצמם כעת כעומדים לפני מחסום. אולם אצל אנשי הנגמ"ח אין מעצור, וועד המפעל נערכו כדבעי ללימודים אלו, ובכל בתי מדרשינו הובאו ספרי עזר מיוחדים ללימוד הלכות אלו הכוללים הדמיות ותמונות והמחשות, ונכנסו לעובי

במתק שפתיים את עומק התרגשותו לראות מאות אברכים שעבדו ועמלו ביתר שאת במשך השנה על הלכות שבת כאשר ראו זאת על חזותם, ונשקפה על פני האווירה הכללית במשך השבת קודש אשר עבר עלינו בנעימים. לאחמ"כ יצאו לריקודי עוז בתופים ומחולות כאשר מכולם נשקפת משאת לב אחת 'לאמיר עפעס מיט נעמען מיט זיך פון דעם הייליגן שבת, כאשר קיום ההלכה היא הכלי לקבלת רוב הטובה ברוחא דחיי ונשמטא

ושמחים לשמרן ולערב עירובו מוצאי שבת שלה

מעמד מיוחד סיום משנ"ב חלק ג' והתחלת חלק ד' התקיים ל'בחורי החבורות' המעמד המפואר נערך במוצאי שבת קודש בשלח, לכבודה של תורה בסיום הלכות שבת והתחלת הלכות עירובין. במעמד הסיום נשמעו דברי משפיעי החבורות שעוררו על יקרת הלימוד ובפרט לימוד ההלכות עליהם הזהיר רבינו הק' וכפי שכותב מוהר"נ ת"ת "ועל לימוד הפוסקים הזהיר מאד מאד ביותר מכל הלימודים והוא תיקון גדול מאד מאד, כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל ידי לימוד פוסק שמברר הכשר והפסול המותר והאסור הטהור והטמא על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע וכמבואר במאמר 'ראיתי מנורת זהב' (שיחות הר"ן, ל). והוסיפו על יקרת ההתחזקות יחד על משמר קדושת עם ישראל

חנוכה תשפ"ב של שנה שאחריו, כאשר בתוך ימים אלו נכללו כמה מועדים כפסח שבועות ספירת העומר וכן הלאה.

סעודה כראוי לכבודה של תורה הוגשה בסוכה שע"י אולמי אינזליכט בנות ירושלים שם זכינו לשמוע דברים קילורין לעיניים מהרה"ג ר' יצחק רוזנבלט מו"ץ דעדתינו ומרבני ועד העירובין, איך נראה בית של תורה ואדם אשר כל הליכותיו על פי הלכה לאשר אינו, וכן הרחיב בדברים בגודל קדושת הימים ובגודל לימוד הלכות יום טוב, בהרחבה על הלכות הנוגעות במיוחד אז.

לאחר מכן התקיים שמחת יום טוב וגמרה של תורה בריקודים ומחולות, וכל הקהל יצא בריקודים סוערים על נועם גורלינו ועל קדושת יהדותנו לקול צלילי כלי זמר זכר לשמחת בית השואבה.

מודעת קמפיין לקראת התחלת הלכות יו"ט

יוזם טוב היה עושה חנוכה תשפ"ב

כמה שבועות קודם חנוכה, חשבו עצות על היום הקדוש זאת חנוכה, בו נשתלבו שלשה עמודים, סיום ליקוטי מוהר"ן, משנ"ב ח"ה, וכינוס חנוכה, המודעה דיברה בעד עצמה "כי עיקר אור הנר של מצוה שהוא בחינת נר חנוכה הוא אור התורה".

ובכן בזאת חנוכה התקיים המעמד המיוחד באולם אינזליכט (בנות ירושלים) שבעיה"ק ירושלים. בהשתתפות הרבנים זקני וחשובי אנ"ש ובראשם מורנו הגה"צ רבי יעקב מאיר שכתער שליט"א, יחדיו עם כלל האברכים והבחורים דקהילתנו. במשך המעמד שוררו הציבור את פיוטי יום כיפורים כנהוג אצל אנ"ש מקדמת דנא, עם הבעל תפילה הוותיק הרה"ח ר' שרגא לוי שליט"א בליווי המשוררים הקבועים, וצלילי כלי שיר מעוררים.

ראשון נשא דברים הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א מראשי החבורות, על גדולת הימים הללו ועל אור התורה הבוקע בימים אלו. כאשר גם האריך על גודל שכרו של הקובע עתים לתורתו בצטטו מדברי הבן יהודע והפלא יועץ על 'כל קבוע כמחצה על מחצה דמי' שהנה מי שיקבע עצמו ללימוד בכל יום חק ולא יעבור, הרי שלא רק הזמן שבו הוא לומד נחשב כלימוד אלא ביום פקודה כאשר האדם נידון על פי רוב מעשיו, אם היה לו לאחד קביעת עתים לתורה הרי נידון כמחצה על מחצה, והלא ידענו כי הקב"ה מטה כלפי חסד אומנתו, אם כן נמצא כי כל מי אשר עומד שקול חציו זכאי וחציו חייב נידון כרוב, ונזקף לטובה.

במעמד נשא דברים הגרי"מ שליט"א, על החוט המשולש אשר לא במהרה ינתק: בגדולת היום, בגדולת התורה ובאור המאיר של ימי החנוכה ב'נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתך'.

ולאחמ"כ התקיימו ריקודין של מצוה ושמחה בתופים ובמחולות על יהדותינו ועל הזכות הגדולה שנפלה לנו בנעימים בהתקרבותנו לרבינו הקדוש ציסה"ע הנחל נובע מקור חכמה זיע"א.

בגמר המעמד יצא הציבור לעבר מקומות הקדושים בכדי לפעול בליל קדוש ונשגב זה, המסוגל לישועות ורפואות עבור הכלל והפרט; האברכים יצאו לעבר מקומות הקדושים שבגליל ובראשם

מעמד סיום חלק ה'

כי אם הלימוד היה במסירות נפש ובמחשבה על ר"ה שלו, הרי שהכסף יאר לשנים הבאות ולא לצרכי חול וכד', פשוט 'כי עליך הורגנו כל היום' במסירות נפש בל יתואר.

סמוכים ושמחים בכוחו של אותו זקן ה'י תשרי תשפ"א

לקראת סיום חלק ד' במשנה ברורה, והתחלת חלק ה', בשבת שלפני המעמד, הופצו מודעות משובבות ומרנינות עם ציטוטים משמחי לב מכתבי רביה"ק ותלמידיו על השמחה הגדולה שצריכה לעטוף כל אחד מאיתנו על זכיינתו להתקרב לרבינו ולהיות יהודים כשרים, כמו"כ הוזמן הציבור להשתתף במעמד הנפלא שיתקיים בימי חוה"מ הבעל"ט, כאשר ביטוי מיוחד קיבל הזמן המרומם ערב יומא דהילולא קדישא דילי' אשר לרגל הילולא זכו לסיים בתאריך ח"י תשרי את חלק ד' במשנה ברורה ולהתחיל חלק ה' בהלכות יום טוב מדיבחה ועד עצרתא - שנלמדו מו"י תשרי תשפ"א עד זאת

לדרגה, קווי הטלפון של השיעורים הקבועים לא פסקו מלצלצל, החברות נקבעו במחשכים, אבל הלימוד לא פסק, המבחינים גם הם המשיכו כהרגלם. מפליא ביותר מכך, מסירות נפשם של חסידי ברסלב על ר"ה שלו העולה על הכל, יחיד סגולה מביננו זכו להגיע לציון המצוינת לר"ה של שנה זו, מובטחים אנו כי דמעות של געגועים עולים כעת עם קריאת השורות, מסירות הנפש על הגבולות, הציפיה הגעגועים הכמיהה שלא פסקה לרגע, התפילות והדמעות, מי שלא ראה לא יוכל להבין לעולם, ועד הרגע האחרון היו בטוחים שיזכו להגיע, אולם שערי ציון אשר אהבנו נסגרו אין יוצא ואין בא, ועדיין אנו בטוחים כי הקב"ה והצדיק יעקרו לבעל דבר את שינוי על כך, כאשר כולם ראו בחוש שמי שפגע בר"ה שלו סופו היה רע ומר.

וראה זה פלא, האברכים היקרים אשר עשו את המבחינים במשך של שנת תש"פ כולה, והניחו את כספם לנסיעה הגדולה שנבצרה מהם מחמת המציק, קיבלו את הודעת ועד המפעל בימי עשי"ת כי ניתן לבוא לכך את הסכום במזומן, וניתן גם להשאירם לשנים הבאות, אולם רובא דרובא בחרו,

יש קונה עולמו ברבע שעה אחת!

הבשר

רבע שעה!!

חלפו כמה שנים. מיודענו הנער לומד בישיבה, עולה ומתעלה בתורה ויראת שמים. את רבע השעה הוא מנצל, קונה את המסכתות הללו ישר והפוך, בקי בהן בעל פה. זה בא לו די בקלות, סך הכל: רבע שעה!!

חלפו עוד כמה שנים. הנער נישא, הקים בית, בנה משפחה לתפארת. שלח ידו במסחר, וראה ברכה בעמלו. הוא התפרסם בידע התורני הנפלא שיש לו וגם בעושרו המופלג, זכה ל"תורה וגדולה במקום אחד".

לימים, נלקח האיש לבית עולמו ובניו האבלים פתחו בהתרגשות את הצוואה. השורות הראשונות נראו בעיניהם מוזרות, ממש חידה סתומה. לקח להם זמן לעכל, להבין מה אבא רצה להביע... וכך כתב האב "בניי היקרים! בכספת שלי מצויות שתי חולצות בלויות להחריד, מחוררות מכל עבר. אני מבקש כי תיקחו את שתי החולצות הללו ותתלו אותן במרכז טרקלין הבית, בשעה שיעלו המוני המנחמים לנחמכם על פטירת. לכל חולצה תצמידו תווית, על אחת תכתבו "רבע שעה", ועל חברתה "לימוד הלכה".

וכולם ישאלו לפרש החולצות והתוויות המודבקות עליהן, וזו מטרת... ספרו להם כי החולצות הללו לימדו אותי מסר יקר לחיים, על חשיבות הזמן. בזכותן למדתי לגלות מהי רבע שעה, עד כמה כל דקה וכל רגע, בניצול נכון, יכולים להפוך לכלי רב עוצמה להשגת יעד נוסף, למימוש שאיפה נכספת!

בגלל החולצות הבלויות, נותרו לי כמה דקות פנויות ביום. הייתי יכול לאבד את הזמן הזה על דא ועל הא, ואז הייתי מפסיד קניין נצחי רב ערך. בזכות העובדה ששתי החולצות האלו בלו והוכרתי למהר בחדר האוכל - הרווחתי רבע שעה ביום! רבע שעה! זה נראה כמעט כלום, אבל זה עולם ומלואו! שתי החולצות האלו ישמשו כמזכרת, יעידו כתמרור: רבע שעה זה המון זמן, בכל דקה ניתן להשיג, לקנות, לזכות, לאסוף. לעולם אל תותירו על רבע שעה, אל תתנו לה לחלוף בחוסר מעש!".

עד כאן דברי צוואתו, שהותירה את בניו המומים, החולצות נתלו לראווה בסלון הבית וכל המנחמים שאלו לפשרן, וקיבלו את התשובה המסעירה בפרוטרוט. וכבר בצאתם מבית האבל, החלו לפשפש בסדר יומם, למצוא את רבע השעה האבודה ולמלא אותה בתוכן מועיל ונצחי.

הסיפור במלואו הוא מעדות הרה"ג רבי דוד הלל שליט"א, מראשי ישיבת "ברכת אפרים" על אמיתות הסיפור.

כדאי מאוד להפנים את המסר שהוא נושא עבורנו: כולנו מביטים בלוח הזמנים הצפוף שלנו, עמוס מטלות, רווי משימות, צפוף ב'חטוף' ואכול' בכל מיני סדרי לימוד אפשריים. להכניס שיעור נוסף? ועוד להתכונן למבחנים עליהם?! הייתי עושה זאת בשמחה, אבל מתי?? אין לי זמן!

הבה נאמץ את המסר הזה אל ליבנו, נטמיע אותו בנפשנו. אין מילים שיוכלו לתאר את הרווח, אילו כל ימים דיו וכל רקיעי שמים גוויל לא יצליחו לבטא את הקניין הנצחי. נחפש את הדקות האבודות, את הזמן החומק מבין האצבעות בחוסר שומת לב וניתן לו משמעות, נעניק לו תוכן. נמצא את הדקות המתאימות לשבת עם חברותות וללמוד את העמוד היומי, נמצא את הזמן בו אנו יושבים באוטובוס וניערך אליו מראש - 'חוברת המ'שנה ברורה' (היו"ל ע"י 'מפעל הלכות בכל יום' להקל על הלומדים). נמצא את הדקות בהמתנה לרופא או בבנק ונקדיש אותן ללמוד את העמוד היומי. כן, יש קונה עולמו ברבע שעה אחת של חיים!...

מי מבני ירושלים אינו זוכר את הסוכות האחרון בחצר ה'היכל הגדול' רחוב חבשוש אשר בלית ברירה הוקמה במקום מעבר הרבים, ומכל צד אפשרי צצו להם בעיות הלכתיות של הסוכה שהעמידה בצל ספק, וראו בחוש את הלימוד שנטבע בדמינו,

לעבר אתרא קדישא מירון ציון התנ"א רבי שמעון בר יוחאי. ובחורי הקהילה יצאו לעבר קבר שמואל הנביא, ושם לשוח בשדה בכדי לקיים את עצת ההתבודדות בין עצי היער, ולפקוד את מקום מנוחתו בדבר ישועה ורחמים.

זו היתה א יום טוב'דיגע יאר - אומרים לנו חברי ועד 'מפעל הלכות בכל יום', כאשר כל הלכות יום טוב נלמדו בשנה זו, הלכות חוה"מ, הלכות ר"ה, הלכות סוכה, הלכות חנוכה. היתה זו הרגשה מיוחדת להתכונן כראוי לשמחת המועדים כאשר יודעים כל הלכות חג בחג.

מי מבני ירושלים אינו זוכר את הסוכות האחרון בחצר ה'היכל הגדול' רחוב חבשוש אשר בלית ברירה הוקמה במקום מעבר הרבים, ומכל צד אפשרי צצו להם בעיות הלכתיות של הסוכה שהעמידה בצל ספק, וראו בחוש את הלימוד שנטבע בדמינו, איך שכל אברך פשוט נהיה לרב ופוסק בהלכות סוכה אשר נלמדו אז, ובמשך כל ימי חוה"מ באמצע הטעימה אחרי התפילה דנו ועסקו בכשרותם של סוכות, ורבנים גדולים שבאו לבדוק את כשרות הסוכה נדהמו מבקיאיות ומהיקף ידיעות האברכים בהלכות אלו.

ניתן לומר כי הלימוד כאן היה לשמה כאשר נפגשו הלימודים בזמנים שהם נוגעים למעשה, הלכות חג בחג, כאשר לימוד הלכות סוכה יצא בתקופת חג הסוכות, הלכות חנוכה נגמרו בדיוק בימי החנוכה, והנה נסיים הלכות פורים בערב יום הפורים דפרזים צום תענית אסתר השתא.

ואחריתה ישגה מאד ועכשיו כל ההתחלות מפורים

כאשר כבר אז הוכרז תאריך לסיום "ג אדר תשפ"ג, בימים אלו החלו ההכנות העצומות לקראת המעמד האדיר סיום ה'משנה ברורה', הזורעים בדמעה ברינה יקצורו את גודל היגיעה וההשקעה אשר כפרוטה לפרוטה הצטרפו והגיעו לחשבון גדול מאד, ובפרט כאשר נעשו הלימודים והמבחנים בחבורה, ריבוי הבתים הוא גדול מאד עד כי חדל לספור, ועד 'מפעל הלכות בכל יום' מספרים על אולמי 'הכרמים' בעיית"ת בית שמש שהוזמנו במיוחד בכדי להכיל את הציבור הגדול שיבואו להשתתף במעמד אשר יתקיים ברצו"ה במוצש"ק כי תשא -פרה, אוטובוסים מיוחדים יועמדו מיד במוצאי שב"ק להסעת בני קהילתנו מיעה"ק ירושלים,

בעזה"ש" יושמעו דברים כדת היום מפי גדולי ישראל שליט"א ומשפיעי קהילתנו, לבטא את הרגשותינו לכל אלו אשר השתתפו וישתתפו במסגרת הלימודים, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. כמו כן מתכננים פעולות שונות כיצד להתחיל את המחזור השני ביתר שאת וביתר עז, כאשר כל אחד יחגור מתניו להיכנס בהתחדשות בלימוד קדוש זה.

והקריאה מעוררת והזמן גרמא, כפי שאמר רביה"ק מתחילה היו כל ההתחלות... ועכשיו!!!!!! גדול יהיה המעמד לגמרה והתחלתה של תורה, קטון וגדול שם הוא!!

מלל אגיש

אגיש מלל
מלל אגיש
מלל אגיש

היינו לו מיט א שמירה

מבשרת

בעצם יום הפורים

עבשית התקופה

א ברסלביה
הסיד פאלגט
רעם רעביו...
א